

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Сумський державний університет (Україна)

Вища школа економіко-гуманітарна (Республіка Польща)

Академія техніко-гуманітарна (Республіка Польща)

IBM Canada, м. Торонто (Канада)

Державна установа "Інститут економіки природокористування та сталого розвитку

Національної академії наук України", м. Київ (Україна)

Парламент Ізраїлю, м. Єрусалим (Держава Ізраїль)

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут» (Україна)

Одеський національний політехнічний університет (Україна)

Технічний університет – Варна (Республіка Болгарія)

Університет “Проф. д-р Асен Златаров”, м. Бургас (Республіка Болгарія)

Університет Торонто (Канада)

УО «Вітебський державний технологічний університет» (Республіка Білорусь)

Економічні проблеми сталого розвитку

Экономические проблемы устойчивого развития

Economical Problems of Sustainable Development

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції
імені проф. Балацького О. Ф.
(Суми, 11–12 травня 2016 р.)

У двох томах

Том 1

Суми
Сумський державний університет
2016

проектів переходу на біопаливо.

Головний недолік альтернативної енергетики в Україні - її висока вартість у порівнянні з традиційними джерелами. Відсутність інтересу до встановлення дрібних біогазових установок зумовлено такими причинами: великі ставки кредитів українських банків, для біогазу не використовується зелений тариф, слабка державна підтримка та стратегія розвитку. Державна підтримка важлива у підтримці альтернативної енергетики, зокрема біоенергетики, адже використання біогазу є не лише економічно ефективним, але і знижує вплив на навколишнє середовище: знижує викиди метану в атмосферу, що в свою чергу знижує парниковий ефект; використання біомаси, що залишається – це добрива, які є більш корисними для ґрунтів, води та рослин, ніж штучні.

Енергетична проблема є однією з найактуальніших на сьогодні як для України, так і для світу в цілому. Використання біопалива дозволить частково вирішити енергетичну проблему та зменшить негативний антропогенний вплив на довкілля.

1. Прутська О.О. Державне регулювання розвитку ринку біопалива в Україні / О.О. Прутська // Вісник Запорізького національного університету. – 2010. – №1(5). – С.179 – 182

2. Біоенергія в Україні. Розвиток сільськогосподарських територій та можливостей для окремих громад / за ред. В.О. Дубровіна, А. Бибек, В.М. Любарського. – Київ. – 2009. – 111 с.

3. Біопаливні технології. Електронний ресурс: http://www.farmer-ukr.com/wp-content/uploads/fermer-13_print.pdf

4. Маслак О. Ринок ріпаку: попит перевищує пропозицію / О.Маслак // Агробізнес сьогодні. – 2011. – №15 – 16. – С.32 – 34.

Науковий керівник: асистент Вишницька О.І.

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ РЕГУЛЮВАННЯ ОПЕРАЦІЙ ПОВОДЖЕННЯ З ВІДПРАЦЬОВАНИМИ БАТАРЕЙКАМИ В УКРАЇНІ

доцент Коблянська І. І.,

Сумський національний аграрний університет (Україна)

старший викладач Шевченко Т. І.

Сумський державний університет (Україна)

Виступаючи звичним супутником повсякденного життя пересічного українця, відпрацьована пальчикова батарейка є настільки ж звичною складовою «міксу» побутових відходів. При цьому, потрапляючи до загального потоку відходів, лише одна батарейка є джерелом забруднення близько 400 л води або 20 м² ґрунту. Позитивно оцінюючи внесок вчених у вирішення проблемних питань у сфері поводження з небезпечними компонентами побутових відходів (окремі аспекти вказаної проблематики досліджуються, зокрема, у роботах Маковецької Ю.М., Фесюка В.О., Боргуна Т.С., Кравченка В.А. та ін.), слід вказати на те, що досі в країні не створено дієвої та навіть діючої системи поводження з небезпечними

складовими побутових відходів, зокрема, відпрацьованими побутовими батарейками.

Характеризуючи проблеми регулювання операцій поводження з небезпечними складовими побутових відходів, слід указати на те, що, незважаючи на наявність відповідного виду та коду відходів у державному класифікаторі відходів ДК 005-96, а також у Жовтому та Зеленому переліках відходів, вітчизняним законодавством акумулятори та відпрацьовані батареї виведені за межі дії базового закону у сфері регулювання поводження з відходами – Закону України «Про відходи», а є об'єктом регулювання Закону «Про хімічні джерела струму». За цим законом, батарейки, що містять у своєму складі небезпечні хімічні речовини, трактуються як «небезпечні відпрацьовані хімічні джерела струму», тим самим, не набуваючи правового статусу небезпечних відходів. Додамо, що такий підхід суперечить як загальній логіці поводження з речовинами, що відпрацювали свій строк корисного використання, з точки зору споживача (розглядаються споживачем як відходи), так і європейській практиці поводження з відпрацьованими електрохімічними джерелами струму. Законодавство ЄС трактує відпрацьовані батарейки як небезпечні відходи.

Інша проблема – батареї ємністю менш ніж 7 А/год (більшість пальчикових батарей) взагалі не виступають об'єктом контролю та регулювання. Хоча обов'язок щодо їх здавання на утилізацію й покладено на споживача, втім, не визначено механізми контролю за здійсненням цих операцій. Більше того – в країні фактично відсутні виробництва та технології з перероблення пальчикових батарей.

Відсутність чітко визначеного порядку збирання, перевезення і утилізації, а також прав, обов'язків та відповідальності власників відходів і суб'єктів господарювання, що уповноважені здійснювати операції поводження з батарейками малої ємності, призводить до подальшого загострення проблеми поводження з відходами такого виду. Певні спроби вирішити цю проблему здійснені Мінрегіонбудом ще 2013 року з виданням «Методичних рекомендацій щодо безпечного поводження з компонентами (складовими) небезпечних відходів у складі побутових відходів». Аналіз даного, а також пов'язаних із цим документів [1] дав підстави зробити висновок про те, що передбачені різними нормативно-правовими актами положення щодо здійснення операцій у сфері поводження з відпрацьованими батарейками певною мірою суперечать загальним засадам законодавства у цій сфері.

Отже, можна стверджувати, що приведення чинної правової основи у відповідність до європейської практики та реалій сьогодення, а також забезпечення, принаймні, взаємоузгодженості наявних правових актів у цій сфері, є необхідною умовою вирішення проблеми безконтрольного утворення та накопичення небезпечних складових побутових відходів, зокрема тих, джерелом яких є така звична пальчикова батарейка.

I. Koblianska I. Management of spent chemical current sources in Ukraine: problems and ways of their solution / I. Koblianska, T. Shevchenko, O. Vishnitska // Актуальні проблеми економіки. – 2015. – 11 (173). – с. 258-266.

ОЦЕНКА ЭФФЕКТИВНОСТИ ИНВЕСТИЦИЙ В РЕКОНСТРУКЦИЮ МЕЛИОРАТИВНЫХ СИСТЕМ С УЧЕТОМ ЭКОЛОГИЧЕСКОЙ УСТОЙЧИВОСТИ ГЕОСИСТЕМ

профессор **Краснощеков В.Н.**

*Российская академия народного хозяйства и государственной службы
при Президенте Российской Федерации*

доцент **Ольгаренко Д.Г.**

*Российский государственный аграрный университет –
МСХА им. К.А. Тимирязева*

Основными причинами ухудшения состояния земель сельскохозяйственного назначения и других компонентов природной среды являются нарушение принципов комплексного рассмотрения системы «человек-природа» как единого объекта управления и отсутствие глубокого анализа причин изменения основных компонентов ландшафта в результате хозяйственной деятельности человека. Реальный выход из создавшегося положения в сельском хозяйстве заключается в широком развитии комплексных мелиораций и реконструкции гидромелиоративных систем. Однако в настоящее время проведение реконструкции мелиоративных систем сдерживается отсутствием единых подходов к обоснованию экономической эффективности реконструкции мелиоративных систем.

В связи с этим нами разработаны и обоснованы предложения по развитию подходов к оценке общественной эффективности инвестиций в реконструкцию мелиоративных систем с учетом соблюдения принципов устойчивого развития и природообустройства. Наиболее существенные результаты, полученные в ходе исследования, сводятся к следующему:

- разработана методология оценки эффективности реконструкции мелиоративных систем, в основу которой положены экосистемный подход, включающий моделирование сложных экологических и социально-экономических систем, и накопленный передовой отечественный и зарубежный опыт в области мелиорации земель и водного хозяйства;

- на основании оптимизации мелиоративных режимов орошаемых и осушаемых земель разработаны принципы реконструкции существующих мелиоративных систем с учетом экологических и социально-экономических требований использования земельных, водных и биологических и других видов ресурсов;

- предложена и обоснована система показателей оценки состояния мелиоративных систем, эффективности использования водных и земельных